

Wim Sonneveld, Een Zomerdag Aan De Gracht

Een zomerdag bij ons aan de gracht
Daar is laatst een man doodgegaan
Een man aan wie niemand ooit had gedacht
Zo eenzaam had hij bestaan
En niemand in de buurt vroeg zich af
Waaraan hij gestorven kon zijn
Want niemand die om die man iets gaf
Hij stierf van te eenzaam te zijn

refren':
Maar op de straat in de zon
Speelde een orgel voor de kinderen
Op de maat in de zon
Danste een rooie luchtballon
Geef er een cent
Voor het pierement
Het leven gaat door
Het leven gaat voor
Want in de zon op de maat
Dansen de kinderen in de straat

Men deed de jalouzieën omlaag
Omdat nu eenmaal zo hoort
Maar buiten wachtte geen mensenhaag
Er werd geen snikken gehoord
En op die zomerdag aan de gracht
Daar reden geen volgkoetsen voor
Het verkeer werd wel even tot staan gebracht
Men wist niet eens waarvoor

refren':